

ת"פ 50607/03/19 - מדינת ישראל נגד משה עמר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 50607-03-19 מדינת ישראל נ' עמר(עציר)
בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם משה עמר (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע העבירות כדלקמן :

אישום ראשון - סיוע לסחר בסם מסוכן , עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") וסעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום שני - סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

אישום שלישי - סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים וקשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

אישום רביעי - החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. מכתב האישום המתוקן עולה כדלקמן:

חלק כללי:

1. בין החודשים דצמבר 2017 - מרץ 2019 במסגרת מבצע "קפטן אמריקה" שימש הסוכן נ"פ 772757-17 כסוכן

משטרתי סמוי (להלן: "הסוכן") במחוזות חוף וצפון, ובמסגרת זו פעל באופן חשאי לשם איסוף ראיות ומידע כנגד עבריינים.

2. מטרת הפעלת הסוכן הינה מיגור תופעת הסחר והפצת הסמים במחוזות חוף וצפון הנעשים באמצעות יישומן אינטרנטי בשם "טלגראס", הפועלת על בסיס פלטפורמת אפליקציית "טלגראס" (להלן: "האפליקציה").

3. רשת זו, אשר תפסה תאוצה בעת האחרונה, מאגדת תחתיה את פעילותם של אלפי סוחרים ומהווה כיום את זירת הסחר בסמים הגדולה בישראל תוך ניצול יכולות ההצפנה והתקשורת החשאית של האפליקציה לשם הימנעות מגילוי וענישה על ידי רשויות החוק.

4. האפליקציה מאופיינת ברמת אבטחה מידע מהגבוהות ביותר אשר קיימות היום ברשתות החברתיות האינטרנטיות, יחידותה נובעת מאפשרויות רבות ושונות למנוע מעקב אחר השימוש בה, דוגמת, מנגנון השמדת תכנים אוטומטי, התראה בדבר פעולה של צילום מסך על ידי צד אחד לשיחה בפני הצד האחר, וכן קושי מצד רשויות האכיפה לבצע ציטוט לשיחות שניתן לנהל באמצעותה.

5. החל מחודש מאי לשנת 2017 נמנה הסוכן עם חברי הנהלת האפליקציה ושימש כראש צוות "גישור ועוקץ" אשר אמון על רמאויות, תלונות והונאות מצד לקוחות וסוחרים. מתוקף תפקידו זה היו לסוכן הרשאות ויכולת גישה אל מאגרי המידע של האפליקציה אשר מכילים את פרטיהם האישיים של הסוחרים לרבות צילומי תעודת זהות, פרופיל פייסבוק, מסמכים, סרטון בו מציג הסוחר את מרכולתו האסורה ופרטי זיהוי נוספים.

אישום מס' 1:

1. ביום 21.06.18, בשעה 18:12 לערך, פנה הסוכן באמצעות האפליקציה אל הנאשם והחל להתכתב עמו במטרה לרכוש סמים וזאת בעקבות פרסומו של הנאשם על מכירת סמים מסוכנים לצד מחירון.

2. באותן הנסיבות, במסגרת ההתכתבויות, ולאחר שהסוכן הביע התעניינות ברכישת סמים, סיכמו ביניהם השניים כי הנאשם ימכור לסוכן סם מסוג MDMA במשקל של 20 גרם וכן סם מסוג LSD בכמות של 4 יחידות בתמורה לסכום כספי בסך 3,900 ₪ (להלן: "עסקת הסם"). כן סוכם ביניהם, כי הנאשם ימכור לסוכן את הסם המסוכן ביישוב מגדל (להלן: "מקום המפגש").

3. במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, קשרו הנאשם ואחר אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") קשר למכור הסם המסוכן לסוכן.

4. בהמשך לנסיבות אלו, בשעה 20:40 לערך, הגיע הסוכן אל מקום המפגש ופגש באחר אשר הגיע באמצעות רכב מסוג "פולקסוואגן" בעל לוחית זיהוי 14-263-71 אשר היה בבעלותו של הנאשם.

5. במעמד זה, מסר האחר לסוכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של $0.4992 + 15.6592$ גרם נטו אשר היה מחולק ל-16 יחידות נפרדות, וכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 3.9258 גרם נטו (להלן: "הסם המסוכן"), ובתמורה מסר הסוכן לידי האחר סכום כספי בסך 3,900 ₪.

6. במעשיו המתוארים לעיל, סייע הנאשם לסחר בסם מסוכן, וזאת ללא היתר כדין או רישיון לכך מאת המנהל.

אישום מס' 2:

1. בין התאריכים 30.6.18 - 28.06.18, פנה הנאשם 1 אל הסוכן באמצעות האפליקציה והציע לו לקנות סם מסוג LSD בכמות של 100 יחידות בתמורה לסכום כספי בסך 30 ש"ח עבור כל יחידה (להלן: "עסקת הסם"). באותן הנסיבות, סיכמו השניים לשוחח בהמשך. בשל בעיות באספקת הסם, העסקה לא הבשילה.
2. בהמשך לנסיבות אלו, ביום 02.07.18, בשעה 13:15 לערך, פנה הנאשם 1 אל הסוכן באמצעות האפליקציה, והציע לו לקנות סם מסוג LSD בכמות של 100 יחידות בתמורה לסכום כספי בסך 38 ₪ עבור כל יחידה (להלן: "עסקת הסם החדשה"), כן סוכם ביניהם כי ביצוע עסקת הסם החדשה יתקיים 04.07.18.
3. בהמשך לנסיבות אלו, ביום 04.07.18, בשעה 08:35 לערך, פנה הסוכן אל הנאשם 1 באמצעות האפליקציה, והשניים סיכמו ביניהם כי ביצוע עסקת הסם החדשה יתקיים ברחוב אחד העם בעיר טבריה (להלן: "מקום המפגש").
4. בהמשך לנסיבות אלו, בשעה 10:30 לערך, הגיע הסוכן אל מקום המפגש ופגש בנאשם 1. במעמד זה, מסר הנאשם 1 לסוכן סם מסוכן מסוג LSD בכמות של 100 יחידות (להלן: "הסם המסוכן"), ובתמורה מסר הסוכן לידי הנאשם 1 סכום כספי בסך 3,800 ₪.
5. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם 1 קשר לשם ביצוע עסקת הסמים אשר מהווה עבירה מסוג פשע, וסחר בסם מסוכן, וזאת ללא היתר כדין או רישיון לכך מאת המנהל.

אישום מס' 3:

1. ביום 09.07.18, בשעה 15:59 לערך, פנה הנאשם 1 אל הסוכן באמצעות האפליקציה והציע לו לקנות סם מסוג LSD בכמות של 900 יחידות בתמורה לסכום כספי בסך 28 ש"ח עבור כל יחידה וכן סם מסוג MDMA במשקל של 25 גרם בתמורה לסכום כספי בסך 4,700 ש"ח (להלן: "עסקת הסם"). באותן הנסיבות, סיכמו השניים לשוחח בהמשך.
2. בהמשך לנסיבות אלו, ביום 10.07.18, בשעה 12:03 לערך, פנה הנאשם 1 אל הסוכן באמצעות האפליקציה, והציע לו לקנות סם מסוג MDMA במשקל של 20 גרם בתמורה לסכום כספי בסך 3,800 ₪ (להלן: "עסקת הסם החדשה"), כן סוכם ביניהם כי ביצוע עסקת הסם החדשה יתקיים 12.07.18.
3. בהמשך לנסיבות אלו, ביום 12.07.18, בשעה 09:07 לערך, פנה הנאשם 1 אל הסוכן באמצעות האפליקציה, והשניים סיכמו ביניהם כי ביצוע עסקת הסם החדשה יתקיים ברחוב אחד העם בעיר טבריה. (להלן: "מקום המפגש"), בדומה למקום המפגש נשוא אישום מס' 2
4. בהמשך לנסיבות אלו, בשעה 11:10 לערך, הגיע הסוכן אל מקום המפגש ופגש בנאשם 1. במעמד זה, מסר הנאשם 1 לסוכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 19.6959 גרם נטו (להלן: "הסם המסוכן"), ובתמורה מסר הסוכן לידי הנאשם סכום כספי בסך 3,800 ₪.
5. במעשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם 1 קשר לשם ביצוע עסקת הסמים אשר מהווה עבירה מסוג פשע, וסחר בסם מסוכן, וזאת ללא היתר כדין או רישיון לכך מאת המנהל.

אישום מס' 4:

1. ביום 12.03.19, בשעה 05:40 או בסמוך לכך, נמצא הנאשם על ידי שוטרים, כשהוא מחזיק, ברשותו, על פי הפירוט הבא:

1.1 בשידה בסלון ביתו, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1.08 גרם נטו, הסם היה מחולק ל-3 יחידות נפרדות.

1.2 בתיק שחור, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 80.7 גרם נטו, הסם היה מחולק ל 4- יחידות נפרדות.

2. במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם שלא כדין בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית, וללא היתר כדין או רישיון לכך מאת המנהל.

3. בתאריך 10.9.19 הודה הנאשם במסגרת ישיבה מקדמית אשר התקיימה בפני כב' השופט יריב נבון בבית משפט השלום בטבריה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות כאמור לעיל. במסגרת הסדר הטיעון הדיוני סוכם בין הצדדים כי יטענו באופן חופשי לעונש בפני מותב זה אשר יגזור דינו של הנאשם.

4. טיעוני הצדדים לעונש :

בתאריך 7.10.19 הוגשו טיעוני המאשימה בכתב לעונש, ונשמעו טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם לעונש :

טיעוני המאשימה בכתב לעונש (ת/1):

א. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם לכל אישום ואישום בנפרד ולצבור העונשים זה לזה. העבירות בוצעו במועדים שונים, העסקאות אינן קשורות זו בזו ושונות בסוג הסם.

ב. מתחם העונש ההולם באישומים 2,3 הינו מאסר בין 8-18 חודשים לכל אישום, מחצית המתחם הנ"ל באישום הראשון ומאסר בין 6-12 חודשים באישום הרביעי. כמו כן עותרת המאשימה להטלת מאסרים על תנאי, התחייבות, פסילה ממושכת בפועל ועל תנאי, מוסכם בין הצדדים על הטלת קנס בן 25,000 ₪ בתשלומים שישולם לטובת קרן החילוט על פי פקודת הסמים המסוכנים ויחזרו התפוסים - רכב, אופנוע, טלפון נייד ושעון לידי הנאשם. ב"כ המאשימה הפנתה בנושא לרע"פ 5698/17 ליפצר נ' מ"י.

ג. הערכים המוגנים הנפגעים בביצוע עבירות הפצת הסם הינם ההגנה מפני עבירות המשחיתות כל חלקה טובה בחברה (הפנתה לפסיקה בנושא).

ד. יש להגן על הציבור מפני השימוש בסמים ועל הציבור הרחב מפני העבירות הנגרמות משימוש זה

בתחום האלימות, הרכוש והתעבורה.

ה. ב"כ המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה בנושא מדיניות הענישה הנוהגת.

ו. מכתב האישום ניתן ללמוד כי הנאשם מעורב עמוקות בעולם הסמים המסוכנים וביכולתו לספק סמים שונים על אתר, מדובר בדפוס חוזר ומושרש ומסוכנותו לציבור גבוהה. זאת ניתן ללמוד מתדירות וכמויות הסם הגדולות, חלוקת הסם שנתפס ליחידות, זמינות הסם וההספקה המהירה.

ז. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות מלא.

ח. ב"כ הנאשמת מציינת כי הנאשם בן 30 וללא עבר פלילי. הוא הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

ט. הנאשם לא הופנה לשירות המבחן ולא החל בהליך טיפולי.

י. לאור האמור לעיל עותרת המאשימה להטלת מאסר בפועל ברף בינוני של כל מתחם ומתחם והטלת עונש במצטבר, מאסר על תנאי מרתיע בכל העבירות בהן הורשע, התחייבות, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי מיום שחרורו נוכח השימוש ברכב לביצוע העבירות ועל מנת שיורתע הנאשם ועונש הקנס המוסכם.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

א. לאור הלכת ג'אבר יש לקבוע מתחם אחד בגין כל העבירות בשל סמיכות זמנים ואופי הסמים.

ב. ההגנה עותרת לקביעת מתחם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל ולמקם העונש הראוי ברף התחתון, בין 7 ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ג. באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירה של סיוע, הוא לא מכר בפועל, ולא היה נוכח בעת ביצוע העסקה, נכון שהתכתב וכי הרכב שלו היה שם, אך בכך מסתכם חלקו.

באישום השני היו בעיות רבות באספקת הסם. סוחר גדול, מי שמעורה היטב בעסקי הסמים, הכול נגיש לו, ועל המדף וזה לא המקרה לפנינו. באישום השלישי גם פה דובר על סמים מסוג LSD ו-MDMA ובפועל בסופו של יום, סופקו אך ורק סמים מסוג MDMA וגם כאן הוא לא הצליח לספק את ה-LSD ואין לומר כי הינו סוחר "קלאסי".

בהתייחס לאישום הרביעי, אף אחד מהסמים לא מוגדר כסמים קשים ולא כ"סם מוות", במדרג הסמים אין

מדובר בסמים קשים. הסמים במקרה זה נמכרו לסוכן משטרתי, משמע שלא הועברו ולא הגיעו לידי משתמשים.

ד. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, זו פעם ראשונה שהוא עומד בפני בית המשפט וזה מעצרו הראשון ומעולם לא היה עצור, הוא אינו ילד, אלא בן 31.

לאורך כל חייו הוא היה בחור חיובי, ההסתבכות הזו היא תוצאה של טיפשות של רגע, שהתפתה ללכת אחרי כסף קל. הנאשם שירת שירות מלא כלוחם, יש לו בגרות מלאה, הוא הנדסאי תעשייה וניהול, היה מאבטח והחזיק נשק בבי"ח פוריה, ביצע קורסים אזרחיים אפילו במטרה. לראיה הציג אסופת מסמכים (נ/1).

ה. הנאשם אף היה אמור להתחתן והארוסה עזבה אותו.

ו. קל מאוד להישבר ולהגיע לתחתית אך הוא בחר לנקוט בגישה החיובית ולעשות את המיטב. הוא ביקש ומינו אותו כתומך בבית המעצר (נ/2).

ז. מדובר במקרה יוצא דופן, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי והעדת העדים.

ח. ב"כ הנאשם סבור כי ההרתעה הושגה ולכן אין אינטרס ציבורי להשאירו בכלא ובפשע.

ט. ב"כ הנאשם טען כי עשה מאמצים לסיים התיק קודם לכן, שאז הנאשם לא היה נמצא באגף של עצירים ויכול היה להמשיך בקבוצות וטיפול שנמנעו ממנו.

י. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה בתמיכה לטיעונו לעונש.

יא. לחילופין נטען כי אם בית המשפט לא ייאמץ המתחם לו עתר ב"כ הנאשם, מבוקש לסטות מהמתחם בהתאם לסעיף 40ד' בשל הסיכוי שישתקם לאור ה"קבלות" על עברו וההווה וניתן להקיש בנוגע לעתידו, גם לעניין הטלת צו מבחן. לשאלת בית המשפט האם מבקש לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן נוכח עתירתו להטלת צו מבחן, השיב כי בעת הזו לא, הוא סבור שהעונש שיושג על הנאשם בסופו של יום ולאור התאריך והמועד בו נמצאים, הוא סבור כי הוא כבר כשיר לעלות לוועדת שלישי, או לנציבות, ולכן תסקיר משמעותו דחיה ולכן לא מבקש זאת.

יב. בפסיקה אליה הפנתה המאשימה מדובר ב- 20,24 עבירות סחר, ו-5 עבירות סחר בקוקאין בכמויות אדירות, הפנה לסעיף 28 לטיעונו המאשימה, וזה לא המקרה כאן. הנאשם לא סיפק באופן מיידי סמים, זה הכול תוך התנהלות.

הנאשם טען לעונש כי טעה והוא מודע לזה. היו למעשיו הרבה השלכות, זה כמעט הרס לו את החיים, כמעט הרס לעצמו את החיים. הייתה לו ארוסה שהיה צריך להתחתן איתה, עקב ההסתבכות שלו, היא ניתקה אתו קשר ולא רוצה להמשיך. תקופה האחרונה מזה 5 חודשים, הוא משמש בתפקיד תומך, דואג לאנשים שישמרו על עצמם שלא יתאבדו, מכיר אנשים שיש להם בעיות נפש כתוצאה מסמים. כך ראה הצד השני של שימוש בסמים ולמה שזה הופך את האדם ומשחית את האדם. לא משנה איזה עונש יגזור עליו בית המשפט, הוא יודע שיש מקום שאליו לא יחזור בחיים וזהו הכלא, הוא יעשה כל מה שצריך כדי לא להגיע למקום הזה, רוצה ללכת בדרך הישרה, הוא למד את הטעות שלו.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגינן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, לא פורסם (29/10/2014)**.

בפתח דבריו מציין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח "אירוע" הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו "אירוע", ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ושבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופט דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמא רואה כב' השופט דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית"

גישת "הקשר ההדוק" אומצה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 5643/14 - המערער בע"פ 5643/14: נ' **המשיבה; לא פורסם (23/06/2015)**, נקבע בעניינין של סדרת עבירות נשק שנעברו על פני מספר חודשים :

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר על הערעורים שלפנינו מעלה, כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. בנדון דידן, מתארים כתבי האישום המתוקנים תכנית עבריינית שהתרחשה במשך כשלושה חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים (כל אחד וחלקו הוא) עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי יש ממש בטענת המערערים כי מדובר במסכת עבריינית אחת, וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייני ברור. יוזכר, כי חלק מן האישומים השונים מתייחסים לעבירות דומות שהתבצעו באותם ימים ובין אותם נאשמים - על כן ברי, כי לא ניתן להגדירם כאירועים שונים כפי שקבע בית משפט קמא, ולקבוע בצד כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד"

העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה נפרסו על פני מספר חודשים ולא שנים בשעה שעבירות הסחר בסם מסוכן

והסיוע לסחר בסם מסוכן אותן עבר הנאשם והמפורטות באישומים השונים בוצעו על פני מספר שבועות עובר לחודש יולי 2018 ועבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית בוצעה 8 חודשים לאחר מכן. כמו כן קיימת בעבירות הסחר בסם מסוכן והסיוע לסחר בסם מסוכן זהות בעניינו של קונה הסם ומכאן כי עיון בכתב האישום המתוקן מעלה כי עסקינן בתוכנית עבריינית אחת במסגרתה סחר הנאשם בסמים מסוכנים מסוגים שונים עם אותו קונה.

המאשימה הפנתה בתמיכה לטיעוניה לצורך קביעת מתחמי ענישה נפרדים לרע"פ 5698/17

מיכאל ליפצר נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (4.9.17) אך במקרה זה נקבע אישום נפרד לכל קונה ומכאן כי יישום קביעה זו יוביל אף הוא לקביעת מתחם עונש הולם אחד בגין עבירות הפצת הסם (לקונה אחד) כפי המפורט בכתב האישום במקרה דנן. עוד מצאתי כי עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית הינה חלק בלתי נפרד ממסכת עבירות הסחר והסיוע לסחר וכי הינה חלק מהתוכנית העבריינית אותה הוציא הנאשם לפועל במעשיו ומכאן כי אין לקבוע בגינה מתחם עונש הולם נפרד.

משהגעתי למסקנה זו מן הדין לקבוע בגין האישומים השונים מתחם עונש הולם אחד ועונש ראוי אחד בגינם.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות וממידת הפגיעה בו

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות, כאשר הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוען הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשו של הציבור הרחב. הנזק הגדול והתוצאות ההרסניות הגלומות בסמים מסוכנים לבריאותה ולביטחונה של החברה ופרטיה, הם מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה. רבות נכתב על נגע הסמים המכילה כל חלקה טובה.

הפגיעה במקרה שבפני בערך המוגן הינה חמורה ומצויה ברף חמורה גבוה וזאת נוכח ריבוי עבירות הסחר בסם מסוכן ושעה שאין מדובר במעידה חד פעמית, סוגי הסם שאינם מן "הקלים" בלבד וכמויות הסם המסוכן אותן מכר הנאשם. לא מצאתי במקרה זה מקום לקבוע כי הפגיעה בערך המוגן הינה מופחתת וזאת נוכח סוג הסם הנסחר, לאור ריבוי העבירות, הנזק הגלום בשימוש בסם הקנביס, ה-MDMA שנמכר בפועל, ה-LSD אותו ביקש הנאשם למכור וכמויות הסמים שנמכרו בפועל.

בבחינת הנזק אשר נגרם כתוצאה מביצוע סדרת עבירות הסחר בסם והסיוע לסחר בסם שעבר הנאשם כאמור בכתב האישום המתוקן ובעיקר הנזק הפוטנציאלי יש לבחון נזקי הסמים השונים.

עיקר פעילותו של הנאשם כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן מקבלת ביטוי במספר עבירות הסחר בסם מסוכן מסוג MDMA.

על השלכות השימוש בסם זה נרשם במרשתת כי אקסטזי הוא סם שהשפעותיו דומות לסמי הזיה וסמים ממריצים, נפוץ בשימוש בעיקר בקרב המבלים במסיבות הטרנס המתמשכות כל הלילה ולכן הוא מכונה "סם מועדונים", מיוצר במעבדות שאינן חוקיות ואינן נתונות בפיקוח רפואי כלשהו, לרוב מוספים לחומר זה חומרים נוספים כמו קפאין, חומר שמשמש בסירוף לשיעול, אמפטאמינים ולעתים גם סמים אחרים כמו קוקאין ונתגלו מקרים רבים שנמכרו בהם חומרים שאינם MDMA כאקסטזי, מהם מסוכנים ביותר.

MDMA עשוי להיות ממכר כמו סמים ממריצים אחרים. רגישותו של אדם להתמכרות תלויה במבנה הגנטי שלו, בסביבה שבה גדל ובגורמים נוספים.

ממצאי המחקר מראים ששימוש בסמי מועדונים עשוי לגרום לבעיות בריאות רציניות ובמקרים נדירים אף למוות. רבים מהמשתמשים בסמים נוטלים יותר מסם אחד, כולל אלכוהול, דבר שעשוי להגדיל את הנזק שנגרם.

אף אם המשתמש בלע כדור אחד בלבד הוא עשוי להרגיש את התופעות שמופיעות אחרי השימוש, במשך כמה ימים עד שבוע (במקרים של משתמשים באופן יותר רציף יורגשו התופעות אף יותר משבוע). תחושות אלה כוללות עצבות, חרדה, דיכאון ופגיעה בזיכרון. משתמשים עשויים לחוות שינויים בתפיסה כמו עיוות הזמן ותחושה של מגע. משתמשים אחרים עשויים לחוש חרדה ועצבנות. הם עשויים להזיע או להרגיש שקר להם, וכן להתעלף או להרגיש סחרחורת.

משתמשים עשויים גם להתייבש בשל פעילות יתר שנעשית בסביבה חמה. גם שתיית יתר מסוכנת בשילוב עם שימוש באקסטזי: נמצא שאף שימוש באקסטזי במינון נמוך כרוך סיכון של הצטברות מסכנת חיים של עודפי נוזלים בגוף ובמוח, וזאת בשל עלייה בריכוז הורמונים המונעים השתנה. ה-MDMA עשוי להפריע לגוף בהסדרת חומו, דבר שעשוי להביא להתחממות יתר (היפרתרמיה) ולגרום לבעיות רציניות בלב, בכליות ובכבד, ולעתים אף למוות. תופעות כאלו דווחו במקרי מוות משימוש באקסטזי במסיבות הטרנס. MDMA עשוי להיות מסוכן ביותר במינונים גבוהים או בנטילת כמה מנות קטנות של החומר בפרק זמן קצר מתוך כוונה להמשיך לחוש בתחושת ה-high. כך עשויות להצטבר רמות גבוהות מאד של הסם בדם המגבירות את הסכנה להתחממות יתר של הגוף וכן את שאר הסכנות לבריאות.

עוד נמצא כי האקסטזי גם עשוי לגרום למתח בשרירים, להידוק הלסתות ("נעילתן") ושחיקת שיניים, לבחילה, לראייה מטושטשת, להתעלפות ולתחושת קור או הזעה. MDMA מעלה את דופק הלב ולחץ הדם והוא מסוכן לאלה שסובלים מבעיות בתחומים אלה (רבים אינם מודעים לקיומן של בעיות אלה).

אקסטזי עשוי לגרום בלבול, דיכאון, קשיים בשינה, פחד או דאגה חזקים (חרדה). חלק מתופעות אלה עשויות להימשך

כמה ימים או שבועות אף לאחר הפסקת השימוש.

במחקר שנערך בקופי אדם שנחשפו ל- MDMA במשך 4 ימים רצופים (מחקר שבוצע מטבע הדברים בהיעדר אפשרות לבצעו בבני אדם) נמצא שנגרם להם לנזק מוחי שנמשך 6 עד 7 שנים.

<https://lib.cet.ac.il/pages/item.asp?item=11275>, מתוך מט"ח - הספרייה הטכנולוגית, מתבסס על פרסומי הרשות הלאומית למלחמה בסמים).

על השלכות השימוש בסם החשיש והמריחואנה כנגזרת של השימוש בסם הקנאביס נרשם באתר הרשות למלחמה באליומות, סמים ואלכוהול במרשתת כי :

"רשימת התוצאות השליליות של שימוש במריחואנה ארוכה. עישון מריחואנה מגדיל את הסיכון להתקף לב, עישון מריחואנה עשוי לגרום לסרטן באזור הפה, הראש וריאות, משום שיש בה חומרים מסרטנים כמו בטבק, ובנוסף, מעשני מריחואנה נוהגים לשאוף שאיפות עמוקות יותר ממעשני הטבק ולהחזיק את העשן זמן ממושך יותר בריאות, כך נכנס עשן רב יותר לריאות." . כמו כן קיים סיכון ממשי בנהיגה לאחר שימוש בסם זה וכן נמצא כי מרבית ממשתמשי הסמים "הקשים" החל את התמכרותו בשימוש בסם המריחואנה או החשיש.

(<http://www.antidrugs.org.il/pages/923.aspx?keySearch>=חשיש)

מכאן כי הנזק המסתבר אשר נגרם ממעשיו של הנאשם רב מאוד, קל וחומר הנזק הפוטנציאלי במעשיו המתפרסים על פני מספר שבועות וחודשים, ביצוען בתדירות שאינה חד פעמית, סוגי הסם שנמכרו וסוכם כי ימכרו וכמות הסם המלמדת כי עלול היה בנקל להגיע לידי משתמשים רבים.

ב"כ הנאשם טען כי הסמים הגיעו לידי המשטרה ולא לציבור הרחב. ראשית אציין כי עובדה זו הינה תוצאה של עבודת המשטרה ולא הנאשם אשר ביקש למכור הסמים תמורת בצע כסף גרידא ותוך אי אכפתיות פושעת להשלכות שהיו לנטילת הסמים המסוכנים על משתמש הקצה ותוך שאינו מודע להיותו של קונה סוכן משטרת. שנית, טענה זו אינה יפה לעבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית אותו תפסה המשטרה בטרם הפצתו ולא רכשה מידי הנאשם.

לפיכך לא ניתן לקבוע כי לא נגרם נזק בפועל בביצוע העבירות וניכר כי הנזק המשמעותי שהיה עתיד להיגרם בעקבות מעשיו של הנאשם נמנע באמצעות פעולת המשטרה בלבד, הן ברכישת הסם המסוכן מהנאשם והם בתפיסתו באישום הרביעי. על הנזק הפוטנציאלי יעידו כמויות הסם הרב שביקש הנאשם למכור ומכר בפועל וסוגו.

תכנון מוקדם -

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם וארוך טווח, עשה שימוש נרחב באמצעי מדיה מאובטחים ("טלגראם"), עולה מכתב האישום המתוקן כי ביצוע מכירות הסם המסוכן לא היה ספונטני כי אם פרי

תיאום מוקדם אשר כלל מטבע הדברים יצירת קשר עם מוכר הסם וסיוע בידו באישום הראשון והשגת הסם, מפגש עם הקונה וביצוע המכירה באישומים השני והשלישי. מכתב האישום המתוקן אני למד כי הנאשם מכר הסמים המסוכנים על פני תקופה, מכר כמויות גדולות של סם מסוכן באישומים הראשון (סיוע), השני והשלישי לרבות החזקתו בחלוף חודשים ממועד המכירות וגם לכך נדרש תכנון מוקדם.

אשמו של הנאשם מלא, לא נטען בפני כי שודל לביצוע מסכת העבירות, אוים או ביצע העבירות בצוותא עם אחרים. אשמו של הנאשם באישום הראשון חלקי שעה שסייע בידי אחר במכירת הסם.

ב"כ הנאשם טען כי אין מדובר בסוחר סמים מתוחכם או מאורגן שהופנה בטיעונו אלו לעובדה כי באישום השני לא סופק הסם המסוכן "בשל בעיות באספקת הסם" אך למקרא כתב האישום עולה כי כמויות גדולות של הסם המסוכן זמינות לנאשם לצורך מכירתו לכל דורש, גם כאשר אינו מספק הסם ביום 30.6.18 עקב "בעיות אספקה" הוא מספקו מיד לאחר מכן ביום 2.7.18, באישום השני מבוצעת עיסקת מכירת הסם, שוב, בסמוך יחסית למועד יצירת ההתקשרות וניכר כי גם ה"בעיה באספקת הסם" במקרה זה הינה חלק ממהלך עסקיו השוטפים של הנאשם בממכר סמים מסוכנים ואימה מאפיינת את התנהלותו בתחום.

בבחינת נסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה לא הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן ופרט לטענה כי התפתה ל"כסף קל" לא מצאתי כל נסיבה מיוחדת וחריגה בביצוע עבירות הפצת הסם המסוכן לסוגו.

ד. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות סחר בסמים מסוכנים:

1. בתי המשפט השונים קבעו במקרים רבים ובנסיבות מגוונות כי לצורך מיגור תופעת השימוש בסמים המסוכנים יש להטיל עונשים חמורים על אלו הנמנים על שרשרת הפצת הסם. אביא לשם דוגמא דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 253/85 נ' יעיש בן מסעוד אוחיון, לא פורסם (06/04/1986):

"מוכנים אנו גם לומר כי הענישה המתחייבת במקרים דוגמת המקרה שלפנינו צריכה לשאוף לגבול העליון של העונש שקבע המחוקק, ולא די כי נשלם מס שפתיים באמירה כי עיסוק בסמים "קשים" מחייב הטלת עונשים חמורים, שמפניהם מתגמד השיקול האישי של הנאשם. אמירה זו שאין "כיסוי" מאחוריה לא תתרום דבר למלחמה הבלתי נלאית שמצווים אנו להלחם במי שלמעשה שסוחרים בנפשות לשם בצע כסף", הלכה עליה חזר בית המשפט העליון במקרים רבים.

2. ברע"פ 5996/09 עכילה נ' מדינת ישראל, לא פורסם, (26.7.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגין עבירה אחת של סחר בסם (קוקאין במשקל 0.5 גרם), ושתי עבירות של עסקה אחרת בסם, ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

3. בעפ"ג (מחוזי חיפה) 42764-02-14 נדאף נ' מדינת ישראל (8.4.14), נדחה ערעורו של

נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובעבירות נלוות (החזקת סם מסוג הרואין במשקל של 24 גרם), ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל (בית-משפט השלום קבע מתחם שבין 9 ל- 30 חודשי מאסר).

4. בעפ"א (מחוזי נצרת) 421/09 אבו חמוד נ' מדינת ישראל (26.1.10) ביחס לת.פ (נצ')

2236-10-08 מדינת ישראל נ' אבו חמוד, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של שידול לאספקת סם, שידול לעשיית עסקה אחרת בסם, שידול להחזקת סמים, עסקה אחרת בסם והדחת קטין לסמים מסוכנים, ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה.

5. בעפ"ג (ת"א) 28219-11-13 מדינת ישראל נ' שמעון הבר, לא פורסם (2/1/2014) - בית

המשפט המחוזי מקבל טענות המאשימה כי העונש - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות הינו מוטה לקולא והשית שנת מאסר בפועל בגין 4 עבירות הספקת סם ו- 2 עבירות סחר בסם מסוכן. זאת לאחר ששירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן ומאסר שירוצה בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה בתמיכה לטיעונו לעניין מדיניות הענישה הנוהגת אך לא מצאתי כי ניתן להקיש ולקבוע מסמרות מפסיקה זו למקרה שבפני :

בת"פ 48167-02-13 (שלום ת"א) מ"י נ' סימן טוב, פורסם במאגרים המשפטיים (9.9.14) הוארכו שני

מאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם בשל הליך טיפולי אינטנסיבי שאינו מתקיים במקרה שבפני. במקרה זה נקבע מתחם עונש הולם בהפצת סמי MDMA ו LSD הנע ממאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין סחר ב- 10 גרם MDMA ו- 6 בולי LSD- כמויות קטנות מאלו בהם סחר הנאשם במקרה שבפני.

הערות אלו יפות גם לת"פ 45180-02-13 (שלום ת"א) אשר ניתנו על ידי אותו מותב וכן לת"פ 17822-05-15 (שלום רמלה) ות"פ 63255-11-16 (מחוזי ת"א).

בעפ"ג 31724-08-12 (מחוזי מרכז), פורסם במאגרים המשפטיים (25.12.12) אמנם הקל בית המשפט

בעונשו של הנאשם והעמידו על 12 חודשי מאסר חרף סחר בסם קוקאין ועבר מכביד אך השיקול המרכזי להקלה בעונש היה הליך גמילה ושיקום שעבר הנאשם - נסיבה אשר אינה מתקיימת במקרה שבפני. לציין כי גם ביטול עונש פסילת רשיון הנהיגה בפועל בהחלטת ערכאת הערעור נבע מההליך השיקומי המוצלח שעבר הנאשם.

בת"פ 1740-08-13 מ"י נ' אלקלעי (מחוזי מרכז), פורסם במאגרים המשפטיים (30.6.14) ניתן משקל מכריע להליך השיקומי שעבר הנאשם מעת ששוחרר ממעצרו. כמו כן גם בתיק זה נקבעו מתחמי עונש הולם בעבירות סחר

בסם מסוג קנבוס מ 9 חודשי מאסר ועד 18 חודשים, מתחם הגבוה מזה לו עתר ב"כ הנאשם בטיעונו.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית :

2. **ברע"פ 747/14 אלי לוי ני מדינת ישראל , פורסם סמאגרים המשפטיים** קבע בית המשפט העליון כי אין להתערב במתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום בגין עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (קוקאין והירואין בכמויות קטנות), אשר נע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל.
3. **ת"פ 24322-05-12 (שלום-ת"א) מדינת ישראל נ' אסף נובק (18.3.13)** - הנאשם הורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית וגידול סם ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בית המשפט דחה את העתירה לאי הרשעה, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, צו מבחן, ופסילת רישיון על תנאי. באותו מקרה, בית-המשפט ציין כי לא היו בפניו נתונים אודות כמות הסם שהנאשם גידל, ולכן בית המשפט יצא מהנחה שמדובר בכמות שאינה גדולה.
4. **ע"פ (מחוזי-חי') 41827-08-10 דוד פרידמן נ' מדינת ישראל (30.12.10)** - הנאשם הועמד לדין על כך שהחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של כ-200 ג', ב-8 שתילים שמשקלם הכולל היה 308.54 ג' ובכלים המשמשים להכנת סם. שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם להימנע מהרשעתו, וגזר עליו 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות, מאסרים על תנאי, פסילה על תנאי וצו מבחן. ערעור הנאשם לבית-המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנקבע כי גזר הדין הוא ראוי ומידתי.
5. **ת"פ 55397-03-11 מ"י נ' איתי טיומקין (30/5/12)** - בית המשפט גזר 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים לרבות צו מבחן בגין סחר בסם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ולצריכה עצמית.
6. **ת"פ 17410-08-13 מ"י נ' תום אלקלעי (30/6/14)** - בית המשפט גזר 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים לרבות צו מבחן בגין יבוא סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.
7. **ת"פ 2201-09 מ"י נ' אושרי אדרי (7/5/12)** - בית המשפט גזר 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים לרבות צו מבחן בגין סחר בסם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.
8. **עפ"ג (מח' ת"א) 730-05-10 אמיר אלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.6.2011)** התקבל ערעור נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך

שהחזיק במונית שבחזקתו, 1,885 גר' חשיש, מחולק ל-20 סוליות. בית המשפט המחוזי הפחית מעונשו של הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 דולר.

9. בת"פ (ראשל"צ) 20214-11-14 מדינת ישראל נ' עידן יחיא ואח' (ניתן ביום 29.2.2016)

הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית בכך שתכנן עם אחרים לרכוש סמים במימונו. כך החזיק הנאשם 780 גר' נטו קנבוס ו- 1.9 גרם נטו קנבוס. בית המשפט כיבד את ההסדר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 3 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, מאסרים מונים וקנס בסך 30,000 ₪. הוארכה פסילת רישיון הנהיגה המותנית שהוטלה על הנאשם.

10. בת"פ (רמ') 42543-06-14 משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה נ' קובי בלו (ניתן ביום

3.1.2016) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית והחזקת סמים לצריכה עצמית (מתיק שצורף), בכך שהחזיק 170.4 גר' נטו חשיש וכלים עליהם שרידי סם ובמועד אחר, החזיק 9.34 גר' חשיש לצריכתו העצמית. נקבע מתחם ענישה הולם לעבירות החזקת כלים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית שבין חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך 5,000 ₪, פסילה מותנית וצו מבחן לשנה.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע הינה ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח שעה שנסיבות ביצוע העבירה ומהות עבירת הפשע הינם שיקולים של ממש בקביעת העונש הראוי בעבירה זו.

ה. מצבו הכלכלי של הנאשם :

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע כי :

"קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א), במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם עונש הקנס ההולם."

בענייננו לא הובאו ראיות מטעם ההגנה בגין מצבו הכלכלי של הנאשם ואף נמסר כי הצדדים עותרים בהסכמה להטלת קנס כספי ע"ס 25,000 ₪ אשר ישולם בתשלומים.

1. נוכח כל האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין , כי מתחם העונש ההולם בענייננו של הנאשם הינו ממאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים ועד - 30 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה , קנס כספי הנע בין 10,000 ועד 50,000 ₪ , התחייבות כספית ופסילת

רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ז. בחינת סטייה ממתחם העונש ההולם :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

במקרה שבפני לא עתר הנאשם להגשת תסקיר שירות המבחן בעניינו והסתפק בהעלאת טענותיו בגין הנסיבות האישיות במעמד הטיעונים לעונש. למעשה הטענה היחידה אשר נשמעה מפי ב"כ הנאשם והנאשם הינה כי הנאשם הבין טעותו ועושה בתקופת מעצרו לתיקון דרכיו ותורם בהיותו תומך לעצורים אחרים (נ/2) אך משנמנע הנאשם מלבקש כי יוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו ולא עבר כל הליך טיפולי הלכה למעשה, משיקוליו הוא, הרי שלא מצאתי מקום לשקול במקרה זה ונוכח חומרתן של העבירות סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם.

עם זאת ולאור היותו של מתחם העונש ההולם רחב דיו והיעדר עבר פלילי לחובת הנאשם, לא מצאתי גם מקום לחרוג לחומרא ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם.

ח. קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם** - הפגיעה הפוטנציאלית לה צפויה נאשם כתוצאה מעונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריח הינו ההשלכה על חירותו והחשש להתדרדרותו לעולם הפשע שעה שזהו לו מאסרו הראשון. כך גם יש ליתן משקל לעובדה כי זהו לו מעצרו הראשון ומדובר במעצר ממושך בן כ - 8 חודשים. עם זאת הנאשם אינו נשוי וטרם הקים משפחה, ולא ביקש לקבל בעניינו תסקיר שירות המבחן שיעמוד על השלכות עונש המאסר.

ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים (נ/1) מהם עולה כי הנאשם זכאי לתעודת בגרות וסיים לימודי הנדסאי אך לא נטען בפני כי מעצרו קטע עיסוק בתעסוקה קבועה ויציבה. כמו כן לא מצאתי ביסוס ראייתי לטענה כי ארוסתו של הנאשם עשבה אותו עם מעצרו, הגם שיקשה להניח כי טענה זו הינה טענה בעלמא.

ב. **נטילת אחריות** - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במיוחס לו בבית המשפט ובכך חסך העדתם של עדים רבים לרבות סוגן משטרתי סמוי.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם** : לחובתו של הנאשם אין עבר פלילי.

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא מסר ברור לעבריינים בפועל ובכח בתחום הסמים המסוכנים אשר מהווים חלק משרשרת ההפצה של הסם המסוכן כי העיסוק בהפצת הסם המסוכן הינו עיסוק שעונש חמור בחובו, אינו משתלם לעוסק בו ועקרון זה תקף לכל שרשרת הפצת הסם המסוכן.

הרתעת היחיד :

הגם שמצאתי כי אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא בשל חשש כי הנאשם יחזור על מעשיו והצורך להגן מפניו על שלום הציבור, הרי שהצורך בהרתעת הנאשם שבפני נלמד הן מחומרתן של העבירות, הסדרתיות בביצוען והן מן העובדה כי לא עבר כל הליך טיפולי או שיקומי מעת מעצרו ועד מתן גזר הדין. הנאשם טען בפני בית המשפט כי הפנים חומרת העבירות והנזק בביצוען אך אמירות אלו אינן נתמכות בחוות דעת מקצועית למעט היותו תומך עצורים אחרים בעת מעצרו (נ/2).

המאשימה עתרה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם והטלת פסילה על תנאי תוך שהמאשימה עותרת כי תקופת הפסילה תחל עם שחרורו ממאסר. לאור השימוש שנעשה ברכבו של הנאשם באישום הראשון לצורך ביצוע עבירות הסחר בסם מסוכן (הנאשם הורשע בסיוע לביצוען) והיעדר כל אינדיקציה האם הנאשם עושה או אינו עושה שימוש בסמים מסוכנים מצאתי כי יש מקום להורות על פסילה ממושכת יחסית של רישיון הנהיגה על מנת שיקשה על הנאשם לבצע עבירות דומות עם שחרורו וכן להרתיעו.

לאור כל האמור לעיל מצאתי כי מן הראוי למקם עונשו הראוי של הנאשם בחלקו התחתון יחסית של מתחם העונש ההולם נוכח חומרתן של העבירות מחד גיסא הבאה לידי ביטוי במספרן, כמות הסם שנמכר וסוגו וכן כמות הסם בו החזיק שלא לצריכה עצמית, הפגיעה הממשית בערכים המוגנים, התכנון המוקדם, אשמו המלא של הנאשם, והיעדר המלצה טיפולית בעניינו, תוך מתן משקל של ממש בעת מיקום העונש הראוי מאידך גיסא להיעדר עבר פלילי לחובת הנאשם, הודאתו בהזדמנות הראשונה, הבעת החרטה בפני בית המשפט והפגיעה הקשה הצפויה בנאשם עם שליחתו למאסר ראשון בחייו מאחורי סורג ובריח. עוד נתתי דעתי לענישה הכלכלית המוסכמת אשר תטיל עול נוסף על כתפי הנאשם ומשפחתו ותרתיעו, כך יש לקוות, מלשוב לסורו ולהתפתות לעשיית "כסף קל".

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן וכלל השיקולים לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 17 חודשים בפועל.

מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 12.3.19.

- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה מסוג פשע בפקודת הסמים המסוכנים ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה מסוג עוון בפקודת הסמים המסוכנים או קשירת קשר לביצוע פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ד. קנס בסך 25,000 ש"ח או 150 ימי מאסר תמורתו אשר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אחר שמרצה הנאשם. הקנס ישולם ב 50 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.3.20 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.
- אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי. תשלום הקנס יועבר לטובת קרן החילוט בהתאם להוראות סעיפים 36ח(א) ו - 36' לפקודת הסמים המסוכנים.
- ה. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 12 חודשים החל מיום שחרורו ממאסר. הוסבר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט השלום בטבריה וכי מרוץ הפסילה ימנה רק מרגע הפקדת רישיון הנהיגה.
- פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ו. ניתן בזאת צו להשמדת מוצגי סמים. רובה איירסופט ומשקל אלקטרוני.
- רכב ואופנוע שנתפסו בתיקי החקירה מחזקת הנאשם יוחזרו לידי הנאשם או בגיר מטעמו ישירות או באמצעות ייפוי כוח בכתב.
- תיק גב, טלפונים ניידים, תעודת זהות ושעון יד יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום כ"ט תשרי תש"פ, 28/10/2019 במעמד הנוכחים.